

Wat de plantenproducten betreft, heeft het Comité geconcludeerd dat de verstrekte informatie over de specificatie, de standaardisatie van het product en de veiligheidsstudies ontoereikend was. Dit bevestigde een eerder verslag over een evaluatie, uitgevoerd door de nationale autoriteit die het verzoek had ontvangen. Daarom heeft de Commissie besloten geen vergunning te verstrekken voor het in de handel brengen van planten en gedroogde bladeren van *Stevia Rebaudiana Bertonii* als voedingsmiddel of voedsel-ingrediënt⁽¹⁾.

Wat de zoetstof betreft, heeft het Comité zijn bezorgdheid geuit over de afwezigheid van veiligheidsgegevens over het genotoxisch potentieel van een metaboliet van stevioside, over de specificatie van de samenstelling (onzuiverheden) en over mogelijke effecten op de menselijke vruchtbaarheid. Daarom achtte de Commissie het niet passend om de toelating van deze stof als zoetstof voor gebruik in levensmiddelen voor te stellen.

Het gezamenlijk comité van deskundigen inzake levensmiddelenadditieven en contaminanten van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) heeft net zoals het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding zijn bezorgdheid over stevioside geuit.

Aspartaam is ook door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding geëvalueerd en is geschikt bevonden voor gebruik als zoetstof in levensmiddelen. Een aanvaardbare dagelijkse inname van 40 milligram per kilogram lichaamsgewicht is door het Comité vastgesteld. Dienovereenkomstig is deze zoetstof uit hoofde van de communautaire wetgeving toegelaten voor een beperkt aantal levensmiddelen en met maximale gebruiksniveaus⁽²⁾.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde verzekeren dat de grootte of het activiteitsgebied van de producent de door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding uitgevoerde evaluaties van levensmiddelenadditieven niet beïnvloedt en niet van invloed zal zijn op de toekomstige evaluaties van stoffen voor gebruik als ingrediënten in voedingssupplementen.

⁽¹⁾ Beschikking 2000/196/EG van de Commissie van 22 februari 2000 houdende weigering van een vergunning voor het in de handel brengen van „*Stevia rebaudiana Bertonii*: planten en gedroogde bladeren” als nieuw voedingsmiddel of nieuw voedsel-ingrediënt krachtens Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad, PB L 61 van 8.3.2000.

⁽²⁾ Richtlijn 94/35/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt, PB L 237 van 10.9.1994.

(2001/C 261 E/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0375/01
van Luciano Caveri (ELDR) aan de Commissie

(15 februari 2001)

Betref: Terugkeer van de *Canis lupus* in de Alpen

De terugkeer van de wolf (*canis lupus*) uit de Italiaanse Apennijnen naar de Alpen roept bij de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties in de verschillende betrokken landen uiteenlopende reacties op: vaak moeten er allerlei trucs worden verzonden om de strakke communautaire voorschriften, op grond waarvan de wolf een diersoort is waarop niet mag worden gejaagd, te omzeilen.

Hoe oordeelt de Commissie over dit verschijnsel? Acht zij het niet wenselijk gemeenschappelijke maatregelen overeen te komen en de bestaande voorschriften eventueel aan te passen?

Antwoord van Mevr. Wallström namens de Commissie

(3 april 2001)

Met uitzondering van enkele populaties in Spanje en Griekenland is de wolf (*Canis lupus*) opgenomen in Bijlage IV van de habitatrichtlijn⁽¹⁾ als een soort van communautair belang die strikt moet worden beschermd. Volgens artikel 12 van genoemde richtlijn houdt bescherming onder meer in dat de lidstaten verplicht zijn om in hun natuurlijk verspreidingsgebied een verbod in te stellen op alle vormen van opzettelijk vangen of doden van in het wild levende specimens, en op het opzettelijk storen, vooral tijdens de periode van voortplanting, de afhankelijkheid van de jongen, overwintering en trek.

Volgens artikel 16 van de habitatrichtlijn mogen de lidstaten afwijken van het bepaalde in artikel 12, wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat en op voorwaarde dat de afwijking geen afbreuk doet aan het streven de populaties van de betrokken soort in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan. Geldige redenen voor zo'n afwijking kunnen onder meer zijn voorkoming van ernstige schade aan met name de gewassen, veehouderijen, bossen, visgronden en wateren en andere vormen van eigendom, het belang van de volksgezondheid en de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard.

Tenslotte heeft de Commissie reeds een aantal jaren met geld van Life-natuur projecten gefinancierd die gericht waren op beoordeling van de ontwikkeling van de situatie van de wolf in Europa, met name in het Alpengebied, en op instandhouding van die soort. De projecten omvatten bestudering en toepassing van een aantal methoden om boeren schadeloos te stellen voor eventuele door wolven veroorzaakte schade en methoden om die schade te verminderen. Eén conclusie van deze projecten luidt dat de huidige wolvenpopulatie in het Alpengebied niet zo groot is dat er op regionaal vlak problemen zouden kunnen ontstaan, en dat er alleen plaatselijk schade ontstaat.

De Commissie gelooft daarom niet dat gemeenschappelijke maatregelen of aanpassing van bestaande communautaire wetgeving, met name met betrekking tot de habitatrichtlijn plus bijlagen, hier wenselijk zou zijn.

(¹) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 261 E/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0377/01

van Luciano Caveri (ELDR) aan de Commissie

(15 februari 2001)

Betreft: BSE

Er heerst grote bezorgdheid over de zogenaamde gekkekoeienziekte (BSE) en over de vraag of deze ziekte overdraagbaar is op de mens en of dit ook in de afgelopen jaren al gebeurd zou zijn bij gebrek aan specifieke controles. De Europese publieke opinie is het weliswaar eens met de maatregelen met het oog op het opsporen en vernietigen van zieke runderen en met de voorlichtingscampagnes in verband daarmee, maar begint zich af te vragen of het mogelijk is duidelijkheid te verkrijgen over de omvang van de mogelijke besmetting.

Welke campagnes kunnen er worden gevoerd voor het Europese publiek? Bestaan er op dit gebied bevolkingsonderzoeken aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welk percentage van de bevolking besmet zou kunnen zijn? Bestaat er zekerheid omtrent de overdraagbaarheid van de ene mens op de andere en over de eventuele risico's van bloedtransfusies en orgaantransplantaties?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(17 april 2001)

De geachte afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vragen E-3746/00 van mevrouw Paulsen en de heer Olsson (¹), E-4087/00 van de heer Watson (²), E-0163/01 van de heer Zappalà (³) en anderen, en mondelinge vraag H-0951/00 van de heer Alavanos tijdens het vragenuur van de vergaderperiode januari 2001 van het Parlement (⁴).

Momenteel zijn geen deugdelijke tests beschikbaar voor het opsporen van de aanwezigheid van een boviene spongiforme encefalopathie (BSE)-agens bij mensen. Thans worden echter verscheidene soorten tests ontwikkeld.